

17. cikk - Nyilvánosságra hozott információk

Finnországban a 2011/99/EU irányelvben és a 606/2013/EU rendeletben hivatkozott védelmi intézkedéseket a távollatást elrendelő határozatokról szóló törvény (898/1998) szabályozza.

A törvény lehetővé teszi távollatás elrendeléséről szóló határozat meghozatalát az élet, egészség, szabadság és a magánélet elleni bűncselekmények megelőzése, az ilyen bűncselekmény veszélyének megelőzése vagy bármely egyéb súlyos zaklatás megelőzése érdekében. Amennyiben a magát veszélyben érző személy és az a személy, akivel szemben a távollatás elrendeléséről szóló határozatot kérelmezik, állandó jelleggel azonos lakóingatlanban élnek, az élet, egészség vagy szabadság elleni bűncselekmény vagy az ilyen bűncselekmény veszélyének megelőzése érdekében távollatás elrendeléséről szóló határozat bocsátható ki (*családon belüli távollatás határozat*).

A 2011/99/EU irányelv a Finnországban hozott távollatás határozatokra abban az esetben alkalmazandó, ha a távollatás elrendeléséről szóló határozatot bűncselekmény vagy állítólagos bűncselekmény következményeként hozták meg. A távollatás elrendeléséről szóló határozat, amennyiben nem kapcsolódik bűncselekményhez az említett irányelvben meghatározottak szerint, a 606/2013/EU rendelet hatálya alá tartozik.

Az adott ítéletben részletesen meghatározottaknak megfelelően a távollatás elrendeléséről szóló határozat hatálya alá tartozó személy nem találkozhat a védelem alatt álló személlyel, nem léphet vele kapcsolatba, illetve nem próbálhat meg vele kapcsolatba lépni (*távollatás alaphatározat*). A védelem alatt álló személy követése vagy figyelése szintén tilos. A családon belüli távollatás határozat hatálya alá tartozó személynek el kell hagynia azt a lakóingatlan, amelyben ő és a védelem alatt álló személy állandó jelleggel élnek, és oda nem térhet vissza. A távollatás elrendeléséről szóló határozat kiterjeszhető, amennyiben alappal feltételezhető, hogy a távollatás alaphatározat nem elegendő. Ebben az esetben a távollatás elrendeléséről szóló határozat a védelem alatt álló személy állandó lakóhelyének, nyaralójának vagy munkahelyének környékén, vagy más ehhez hasonló külön meghatározott hely környékén való tartózkodásra is kiterjed (*kiterjesztett távollatás határozat*). Nem vonatkozik azonban a távollatás elrendeléséről szóló határozat az olyan kapcsolatfelvétellel, amelynek megfelelő oka van, vagy amely nyilvánvalóan szükséges. Az esetlegesen szükségessé váló kapcsolatfelvétel feltételeit lehetőség szerint már magában a távollatást elrendelő határozatban meg kell állapítani.

A távollatást legfeljebb egy évre lehet elrendelni. A családon belüli távollatás legfeljebb három hónapra rendelhető el. A távollatás a körzeti bíróság távollatás elrendeléséről hozott határozatát követően lép hatályba. A határozatban foglaltakat fellebbezésre tekintet nélkül be kell tartani, kivéve ha az ügyben eljáró magasabb fokú bíróság ettől eltérően határoz. A távollatás elrendelése megújítható. Megújítása esetén a távollatás legfeljebb két évre rendelhető el. A családon belül elrendelt távollatás legfeljebb három hónapra újítható meg.

A távollatás elrendelését bárki kérheti, aki megalapozottan érzi úgy, hogy őt más személy veszélyezteti vagy zaklatja. A kérelmet az ügyészség, a rendőrség vagy a szociális hatóság is előterjeszheti. A kérelmet szóban vagy külön formanyomtatványon írásban is elő lehet terjeszteni.

A távollatás elrendelésével kapcsolatos ügyeket a körzeti bíróság bírálja el. Az ügy elbírálására a védendő személy lakóhelye szerinti körzeti bíróság, vagy az a körzeti bíróság illetékes, amelynek illetékességi területén a távollatás elsődlegesen érvényesülne. Amennyiben az a személy, akivel szemben a távollatást kérelmezték, olyan bűncselekmény gyanúsítottja, amely a távollatás elrendelésével kapcsolatos ügy szempontjából jelentőséggel bírhat, az illetékes büntetőbíróság a távollatás elrendelésével kapcsolatos ügyben is illetékes.

A büntetőeljárásra vonatkozó rendelkezések megfelelő mértékben irányadók a távollatás elrendelésével kapcsolatos ügy bíróság előtti elbírálására. A finn ítélezési gyakorlatban a távollatást szinte kivétel nélkül a büntetőügy elbírálásától függetlenül, önálló intézkedésként rendelik el, habár a jogszabályok alapján a büntetőeljárással összefüggésben is elbírálható.

Távollatás rendelhető el, ha megalapozottan feltételezhető, hogy az a személy, akivel szemben a távollatást kérelmezik, a magát veszélyben érző személy sérelmére vélhetően élet, egészség, szabadság vagy magánélet elleni bűncselekményt követhet el vagy a magát veszélyben érző személyt súlyosan zaklathatja.

Családon belüli távollatás rendelhető el, ha arról a személyről, akivel szemben a távollatás elrendelését kérelmezik, az általa tett fenyegetések vagy bármely korábbi bűncselekmény vagy egyéb magatartás megítélése alapján feltételezhető, hogy a magát veszélyben érző személy sérelmére élet, egészség vagy szabadság elleni bűncselekményt követhet el, és a távollatás elrendelése a fenyegető bűncselekmény súlyosságára, az azonos háztartásban élő személyek körülményeire vagy az ügyben előadott egyéb tényekre tekintettel indokolt.

A távollatás elrendelésére vonatkozó előfeltételek értékelése során figyelemmel kell lenni az érintett személy körülményeire, bármely általa korábban elkövetett bűncselekmény vagy zaklatás jellegére, arra, hogy az ilyen cselekményt többször követte-e el, továbbá szintén figyelemmel kell lenni annak valószínűségére, hogy a személy, akivel szemben a távollatás elrendelését kérik, folytatni fogja-e a magát veszélyben érző személy zaklatását vagy fog-e ellene bűncselekményt elkövetni.

Ideiglenes távollatásról rendelkező határozat is hozható. Az ideiglenes távollatás elrendeléséről letartóztatási jogkörrel rendelkező tisztviselő vagy bíróság hoz döntést. A letartóztatási jogkörrel rendelkező tisztviselő haladéktalanul, legkésőbb három napon belül köteles megfontolás céljából felterjeszteni a döntését az illetékes körzeti bírósághoz.

Főszabály szerint a felek maguk viselik a távollatás elrendelésével kapcsolatos ügy elbírálásával összefüggésben felmerült költségeket. A bíróság azonban nyomós indokból kötelezheti valamelyik felet, hogy részben vagy egészen fizesse meg az ellenérdekű fél oldalán felmerült indokolt eljárás költségeket. Bírósági illetéket nem kell fizetni.

A felek igénybe vehetnek ügyvédet, valamint a jogi segítségnyújtásról szóló törvényben (257/2002) foglalt feltételek teljesülése esetén ingyenes jogi segítségnyújtásra is jogosultak.

A távollatás elrendeléséről, visszavonásáról vagy módosításáról hozott ítéletet a bíróság azonnal köteles rögzíteni a rendőrség számítógépes rendszerében. Az ítéletről a kérelmezőt, a védendő személyt és azt a személyt is tájékoztatják, akivel szemben a távollatás elrendelését kérték. Az ítéletet ellenőrizhető módon kell kézbesíteni annak a személynek, akivel szemben a távollatást elrendelték, kivéve ha az ítéletet ezen személy jelenlétében hirdették ki vagy hozták meg.

Az elrendelt távollatás végrehajtását a rendőrség felügyeli.

Az elrendelt távollatás megsértése a büntető törvénykönyv (39/1889) 16. fejezetének 9a. szakasza szerint büntetendő.

18. cikk a)(i) pontja - azon hatóságok, amelyek illetékesek védelmi intézkedések elrendelésére és az 5. cikknek megfelelően tanúsítványok kiállítására

A védelmi intézkedések elrendelésére illetékes hatóságok

Általános bíróságok (a körzeti bíróságok, fellebbviteli bíróságok és a legfelsőbb bíróság)

Az 5. cikknek megfelelően tanúsítványok kiállítására illetékes hatóságok

Általános bíróságok (a körzeti bíróságok, fellebbviteli bíróságok és a legfelsőbb bíróság)

A tanúsítványt az a bíróság állítja ki, amelyik a rendelet hatálya alá tartozó és a távoltartást elrendelő határozatokról szóló törvényben (898/1998) hivatkozott, a távoltartás elrendeléséről szóló határozatot meghozta.

A tanúsítványt a rendelet 5–7. cikkének megfelelően állítják ki. A veszélyeztető személyt a rendelet 8. cikkével és a polgári ügyekben hozott védelmi intézkedések kölcsönös elismeréséről szóló európai parlamenti és tanácsi rendelet végrehajtásáról szóló törvény (227/2015) 5. szakaszával összhangban értesítik a tanúsítványról.

<https://oikeus.fi/tuomioistuimet/fi/index.html>

18. cikk a)(ii) pontja - azon hatóságok, amelyek előtt egy másik tagállamban elrendelt védelmi intézkedésre hivatkozni lehet és/vagy amelyek illetékesek az ilyen intézkedés végrehajtására

A helsinki körzeti bíróság.

Elérhetőségek: <http://www.oikeus.fi/karajaoikeudet/helsinginkarajaoikeus/fi/index.html>

A másik tagállamban elrendelt védelmi intézkedést Finnországban a rendelet 4. cikkének (1) bekezdésével összhangban külön eljárás nélkül elismerik a polgári ügyekben hozott védelmi intézkedések kölcsönös elismeréséről szóló európai parlamenti és tanácsi rendelet végrehajtásáról szóló törvény (227/2015) 4. szakaszában foglaltak szerint. Az ilyen védelmi intézkedést a Finnországban hozott távoltartó határozattal azonos módon bejegyzik a távoltartó határozatokról szóló törvény (898/1998) 15. szakaszában hivatkozott nyilvántartásba.

18. cikk a)(iii) pontja - azon hatóságok, amelyek illetékesek a védelmi intézkedés 11. cikk (1) bekezdésének megfelelő kiigazítására

A helsinki körzeti bíróság.

Elérhetőségek: <http://www.oikeus.fi/karajaoikeudet/helsinginkarajaoikeus/fi/index.html>

A védelmi intézkedés kiigazítását a rendelet 11. cikkében előírt módon végzik el a polgári ügyekben hozott védelmi intézkedések kölcsönös elismeréséről szóló európai parlamenti és tanácsi rendelet végrehajtásáról szóló törvény (227/2015) 3. szakaszában hivatkozott írásbeli eljárással összhangban.

18. cikk a)(iv) pontja - azon bíróságok, amelyekhez az elismerés és adott esetben a végrehajtás megtagadása iránti kérelmet a 13. cikknek megfelelően be kell nyújtani

A helsinki körzeti bíróság.

Elérhetőségek: <http://www.oikeus.fi/karajaoikeudet/helsinginkarajaoikeus/fi/index.html>

Az ítélet elismerését vagy végrehajtását a rendelet 13. cikkében foglaltak alapján tagadják meg a polgári ügyekben hozott védelmi intézkedések kölcsönös elismeréséről szóló európai parlamenti és tanácsi rendelet végrehajtásáról szóló törvény (227/2015) 3. szakaszában hivatkozott írásbeli eljárással összhangban.

18. cikk b) pontja - azon nyelv vagy nyelvek, amelyeket a 16. cikk (1) bekezdésében említett fordítások esetében elfogadnak

Az elfogadott nyelvek a finn, a svéd és az angol. A más nyelven benyújtott tanúsítvány szintén elfogadható, feltéve, hogy az elfogadásának nincs egyéb akadálya.

Utolsó frissítés: 16/08/2019

E lap nemzeti nyelvű változatát az adott tagállam tartja fenn. Az Európai Bizottság szolgálata készíti el a fordításokat a többi nyelvre. Előfordulhat, hogy az eredeti dokumentumon az illetékes tagállami hatóság által végzett változtatásokat a fordítások még nem tükrözik. Az Európai Bizottság nem vállal semmifajta felelősséget az e dokumentumban szereplő vagy abban hivatkozott információk vagy adatok tekintetében. Az ezen oldalért felelős tagállam szerzői jogi szabályait a Jogi nyilatkozatban tekintheti meg.